

и продължи мисълта си: Не е правъ Влайкинъ дето подържа, че щомъ човѣкъ се поправи въ затвора — трѣбва да го пуцатъ . . . Можешъ да се поправишъ, да ти дойде ума следъ година или две. Ако вината ти е голѣма — и наказанието трѣбва да е голѣмо.

. . . Не е билъ глупавъ онзи, дето е писалъ закона, — му доде на умъ. Ако бѣше тъй, както каза Влайкинъ, трѣбваше наказанието да се опредѣля въ затвора. А пъкъ тогази нѣмаше да се знае кой лицемѣри и кой наистина е станалъ добъръ. . .

И като вдигна глава — той намѣри, че Павелъ трѣбва да бжде въ затвора. Само че не бива да го бѣсятъ. Нека живѣе тукъ за да бжде за примѣръ. Тия тукъ иматъ нужда отъ такива като Павла.